Enderrock | Anna Tisora | Actualitzat el 28/05/2021 a les 16:30

Queralt Lahoz: «Puc parlar de la vida amb tota l'honestedat»

L'artista de Santa Coloma de Gramenet presenta el seu nou llarga durada i ens n'explica els detalls en una entrevista

Queralt Lahoz | Josep Xq

Pureza (Say It Loud/ Schubert Music Publishing, 2021) és el primer llarga durada de la catalana **Queralt Lahoz** que surt a la llum avui mateix. L'artista és reconeguda com una de les grans promeses del panorama, i presenta enguany un àlbum amb una novena de cançons que segueixen l'estela de la reivindicació, el flamenc i la poesia; tres potes que l'artista és capaç de transmetre a partir de combinar força i delicadesa. Parlem amb ella sobre aquest nou àlbum i en descobrim els detalls.

Després d'una molt bona rebuda del teu primer EP, llances el teu esperat primer disc. Sents que és el moment?
Si no fos el moment no hauria fet un disc, només hauria tret senzills. Però quan tens un treball a les mans, per mi no té importància el moment que estem vivint. No voldria viure pensant en les limitacions que ens dona la covid-19 a l'hora de fer música. Ja ens les dona a l'hora de tocar!

Han passat 2 anys des de la publicació de l'EP '1917'. Com has canviat com a artista des d'aleshores?
Encara no arriba als dos anys! Estic molt feliç d'haver pogut fer un disc de llarga durada en tan poc temps. Ha estat poc però he après moltíssimes coses. He evolucionat moltíssim com a artista,

he pogut experimentar en noves sonoritats... També he après a treballar en equip com a líder (o n'estic aprenent). També a delegar. Estic constantment en aprenentatge.

El teu flamenc beu d'influències de flamenc antic, original... Ens podries dir algunes referències que t'inspirin especialment?
A casa sempre he escoltat flamenc, i cobla... M'agraden veus com **Pericón de Cádiz**, **Fernanda y Bernarda de Utrera**, **Niña de los Peines**, **Antonio Chacón**, **Pepe Marchena**, **Juanito Valderrama**, **La Perla de Cádiz** o **Antonio Chacón**!

En aquest àlbum inclous 9 temes inèdits. Segueixen algun fil conductor?
El fil conductor d'aquest disc és l'amor, perquè totes les coses de què parlo es poden parlar perquè hi ha amor pel mig. Gràcies a haver-me estimat bé puc parlar d'aquestes coses, puc parlar de la vida amb tota l'onestedat. És com que el disc ja comença parlant d'un amor universal, que és "Tu boca" i acaba amb un tema que parla també des del desamor i estimar-se a una mateixa. Tots els temes ho van seguint, hi ha molt de *poderío* en aquest disc.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_YwrYFiVg5s
Totes les lletres són teves? T'has inspirat en alguna obra literària?
Totes les lletres són meves, però sí que és cert que hi ha algunes picades d'ullet a alguns temes que fan referència, com per exemple "ya se formó el alboroto" quan comença "El tiroteo", això són lletres molt antigues del flamenc que allà són populars, s'han quedat com lletres populars. I el "si quieres agua fresca niña ven a mi pozo" també és una referència d'un cantaor amb qui jo vaig escoltar la seva música i des de llavors sempre he cantat aquesta cançó. Però tota resta sí que és meu i m'encanta escriure i crec que és una de les coses que més m'agraden i que més m'identifiquen.

Creus que els darrers anys s'ha parlat més de religió en la música moderna? És una forma d'arrelar-nos als orígens?
Pot ser, no ho sé, jo crec que la religió al final forma part també de la vida. Hem crescut rodejats de religió, vivim envoltades de persones de diferents llocs del món amb les seves religions i al final també ens envolten edificis arquitectònics que també formen part de la religió, per tant és dintre del nostre dia a dia. Jo personalment parlo d'aquest tema perquè crec que el poder està arrelat en aquestes coses. I també he crescut a la casa de la meva àvia, que era una casa també religiosa. És una forma de parlar que dins del flamenc i dels codis que jo utilitzo està arrelat, per mi és natural.

També hi ha pinzellades d'altres estils. Per exemple, a "El tiroteo", hi poses una sonoritat molt més compassada, menys melòdica però alhora amb una força vocal absolutament flamenca. A "Dame doblones" t'acostes més al trap... Per cert, què són 'doblones'?
Sempre dic que a mi no m'agraden les etiquetes perquè sempre estic jugant en diferents camps musicals dins d'un fil conductor que és la meva veu, la meva forma d'interpretar els temes i de fer composicions. I m'agrada jugar d'aquesta forma, crec que l'interessant en la música també és jugar, perquè al final són fills de la mateixa mare que és la música dels *doblones*, que eren com antigues monedes espanyoles que eren d'or, i segons l'època, anava canviant de valor. "Dame doblones" també és una frase que s'ha cantat diferents vegades a dins de cançons flamenques, que era com una muletilla que també es deien i m'ha agradat molt rescatar-la.

T'agrada jugar amb la fusió d'estils?
Totalment. Amb els senzills que he anat deixant en aquests mesos es nota que hi ha diferents estils. De fet, crec que aquest és un dels meus segells, que faig el que vull quan vull. I com deia abans crec que hi ha una connexió que és la meva veu, la meva manera d'interpretar, la meva forma de crear, però sí que és cert que jugo a diferents estils, i això és **Queralt Lahoz**. No he nascut per i pel flamenc, sinó seria cantaora i crec que soc cantant, tot i que és cert que el flamenc és molt present a totes les meves composicions. A l'hora de fer arranjaments també pensem dins del llenguatge flamenc, però també juguem anb l'air'n'b, amb el hip hop i amb altres sons, i això és el que més m'agrada.

Si poguessis triar que alguna artista mítica, o bé difunta, escoltés aquest disc, qui seria?
Escollir un artista només és molt difícil perquè hi ha molts artistes que ja no hi són i potser sí que li donaria una cançó a cada artista diferent. És una obra molt diversa, amb molta diversitat de sons, d'estructures, d'estils... És cert que potser donaria per blocs a diferents artistes, però més que un artista, a mi m'agradaria que escoltés el disc la meva àvia, les meves tietes, el meu pare, que són persones que ja no hi són i que segur que sí que l'escolten allà on siguin. Jo compartiria més el disc amb la gent que he conegut que no pas amb aquella que no he conegut mai.

De fet, en el teu darrer EP parlaves molt de la figura de la teva àvia i de les teves referents dones. Qui té el protagonisme, aquesta vegada?
La referències són les referències! A l'anterior parlava de les dones de casa meva, i continuen sent les mateixes. I ara, de la mateixa manera, quan parlo de dones parlo d'aquestes, de les meves amigues també. Dones que celebro perquè m'acompanyen i em fan forta!